

"İçtihat Metni"

Kararı Veren

Yargıtay Dairesi: 1. Ceza Dairesi

Mahkemesi:Ağır Ceza

Sayısı: 21-166

Nitelikli kasten öldürme suçundan sanık ...'ın TCK'nın 82/1-e, 62/1, 53/1, 63 ve 54. maddeleri uyarınca müebbet hapis cezası ile cezalandırılmasına, hak yoksunluğuna, mahsuba ve müsadereye ilişkin Burhaniye (Kapatılan) 2. Ağır Ceza Mahkemesince verilen 24.09.2014 tarihli ve 21-166 sayılı resen temyize tabi hükmün katılanlar vekili ve sanık müdafisi tarafından da temyiz edilmesi üzerine dosyayı inceleyen Yargıtay 1. Ceza Dairesince 06.06.2017 tarih ve 2022-2131 sayı ile;

"6284 sayılı Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun'un 2 ve 20/2. maddeleri uyarınca kamu davasına katılma hakkı bulunan Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının davadan haberdar edilmediği ve gerekçeli kararın tebliğ edilmediği anlaşılmakla, kararın adı geçen kuruma tebliğiyle, tebliğ evrakı ve temyiz dilekçesi verilmesi hâlinde dosyaya eklenmesinden ve bu durumda ek tebliğname düzenlenmesinden sonra geri gönderilmesi amacıyla" tevdi edilmesine karar verilmiştir.

Yerel Mahkemece yapılan tebliğ üzerine hükmün katılma talebinde bulunan ... vekilince de temyiz edilmesi üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca ek tebliğname düzenlendikten sonra dosyayı inceleyen Yargıtay 1. Ceza Dairesince 05.12.2017 tarih ve 1816-4697 sayı ile;

"Mahalli Mahkemece verilen hükmün 5271 sayılı CMK'nın 35/2, 260, 6284 sayılı Yasa'nın 2/1-d ve 20/2. maddeleri gözetilerek Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığını temsilen ilgili Aile ve Sosyal Politikalar İl Müdürlüğüne tebliği üzerine anılan kurum tarafından da yasal süresi içinde temyiz edildiği anlaşılmakla dosya incelenerek gereği düşünüldü;

Sanık ... hakkında çocuk yaştaki maktul ...'yi öldürme suçundan açılan kamu davasında 6284 sayılı Yasa'nın 2/1-d ve 20/2. maddeleri uyarınca Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığının bu suçun zarar göreni olduğu, bu sıfatının gereği olarak CMK'nın 233 ve 234. maddeleri gereğince kovuşturma evresinde sahip olduğu davaya katılma ve öteki haklarını kullanabilmesi için duruşmadan haberdar edilmesi gerektiği hâlde, usulen dava ve duruşmalar bildirilmeden, davaya katılma ve CMUK'nın mağdur ve katılanlar için öngördüğü haklardan yararlanma olanağı sağlanmadan yargılamaya devam edilerek yazılı biçimde hüküm kurulması," isabetsizliğinden hükmün bozulmasına karar verilmiştir.

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı ise 31.01.2018 tarih ve 50678 sayı ile;

"...İtiraza konu uyuşmazlık; suçtan zarar gören Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı vekilinin temyiz talebinin süresinde olup olmadığına yöneliktir.

Yargıtay Yüksek Birinci Ceza Dairesi tarafından yapılan inceleme sonucunda, 06.06.2017 tarihli, 2016/2022 esas, 2017/2131 karar sayılı ilamıyla gerekçeli kararın Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığına tebliğ edilmesi gerektiğinden bahisle tevdi kararı verildikten sonra kararın Yerel Mahkemece tebliğ çıkartıldığı, 28.07.2017 tarihinde tebligatın usulüne uygun olarak yapıldığı, sanık ...'ın tutuklu olması dikkate alındığında 04.08.2017 tarihinde temyiz süresinin dolduğu, temyiz süresi dolduktan sonra 07.08.2017 tarihinde Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı vekilinin anılan kararı temyiz ettiği anlaşıldığından, suçtan zarar gören vekili tarafından süresinden sonra yapılan temyiz isteminin reddine karar verilmesi ve Yerel Mahkeme kararının sanık müdafisi ve katılanlar vekilinin temyizleri üzerine incelenmesi gerektiği" görüşüyle itiraz kanun yoluna başvurmıştır.

CMK'nın 308. maddesi uyarınca inceleme yapan Yargıtay 1. Ceza Dairesince 13.03.2018 tarih ve 612-1122 sayı ile itiraz nedeninin yerinde görülmediğinden bahisle Yargıtay Birinci Başkanlığına gönderilen dosya, Ceza Genel Kurulunca değerlendirilmiş ve açıklanan gerekçelerle karara bağlanmıştır.

TÜRK MİLLETİ ADINA

CEZA GENEL KURULU KARARI

Özel Daire ile Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı arasında oluşan ve Ceza Genel Kurulunca çözümlenmesi gereken uyuşmazlıklar; tutuklu sanık hakkında kasten nitelikli öldürme suçundan verilen 24.09.2014 tarihli mahkûmiyet hükmünün, Özel Dairenin tevdi kararından sonra 28.07.2017 tarihinde ... vekiline tebliğ edildiği, adı geçen Bakanlık vekilinin 07.08.2017 havale tarihli dilekçeyle temyiz talebinde bulunduğu dosyada;

a) Temyiz süresinin "bir hafta" mı yoksa "15 gün" mü olduğunun,

b) İşin tutuklu oluşu nedeniyle adli tatil içerisindeki sürenin işleyip işlemediğinin,

Bu bağlamda katılma talebinde bulunan ... vekilinin temyiz isteminin süresinde olup olmadığının, Belirlenmesine ilişkindir.

İncelenen dosya kapsamından;

Özel Dairenin tevdi kararından sonra Yerel Mahkemece gerekçeli kararın ... Balıkesir İl Müdürlüğü vekili Av. ... adına, Balıkesir İl Müdürlüğü adresine tebliğ çıkarıldığı, tebliğ mazbatasında "Ekli Mahkememiz kararına karşı tebliğden itibaren 7 gün içerisinde dilekçe ile başvurmak veya tutanak geçirilmek kaydıyla zabıt katibine beyanda bulunmak suretiyle veya en yakın ağır ceza mahkemesine dilekçe ile başvurarak Yargıtay nezdinde temyiz yolunun açık olduğu; hükmü temyiz etmediğiniz takdirde hükmün kesinleşeceği ihtar olunur" şerhinin yazılı olduğu, tefligatın 28.07.2017 tarihinde aynı adreste daimi işçi/memur olan Hüseyin Somay'a imzası alınarak yapıldığı,

... Balıkesir İl Müdürlüğü vekili Av. ... tarafından düzenlenen tarihsiz temyiz dilekçesinin Balıkesir Adliyesi Ceza Ön Büroya ibraz edildiği, temyiz dilekçesi üzerine zâbit katibi tarafından 07.08.2017 tarihli havale yapıldığı,

Anlaşılmaktadır.

Uyuşmazlık konularının ayrı ayrı değerlendirilmesinde fayda bulunmaktadır.

a) Temyiz süresinin "bir hafta" mı yoksa "15 gün" mü olduğu;

1412 sayılı Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunu'nun 310. maddesinde, genel kural olarak tarafların temyiz isteğinde bulunabilecekleri süre, hükmün tefhiminden, tefhim edilmemiş ise tebliğinden başlamak üzere bir hafta olarak belirlenmiştir. Temyiz süresi, anılan maddenin üçüncü fıkrasındaki farklı durum hariç olmak üzere, hükmün açıklanması sırasında hazır bulunanlar bakımından bu tarihte, yokluklarında hüküm verilenler yönünden ise gerekçeli kararın tebliği tarihinde başlayacaktır.

5271 sayılı CMK'nın 291. maddesi uyarınca da temyiz davası açılması için yedi günlük bir süre öngörülmüş iken 05.08.2017 tarihli ve 30145 mükerrer sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 7035 sayılı Kanun'un 21. maddesiyle 5271 sayılı CMK'nın 291. maddesinin birinci fıkrasında yer alan "yedi" ibaresi "on beş" şeklinde değiştirilerek temyiz süresi on beş güne çıkarılmış, anılan madde gerekçesinde; "Madde ile 5271 sayılı CMK'nın 291. maddesinin birinci fıkrasında yapılan değişiklikte tarafların temyiz haklarını daha etkin kullanabilmeleri amacıyla temyiz isteminde bulunma süresi yedi günden on beş güne çıkarılmaktadır." açıklamalarına yer verilmiştir.

Görüldüğü gibi, 05.08.2017 tarihinde ve sonrasında verilir istinaf sonrası temyiz denetimine tabi olan kararlara yönelik temyiz süresinin on beş gün olacağı hususunda herhangi bir kuşku bulunmamakla birlikte, bölge adliye mahkemelerinin göreve başlama tarihi olan 20.07.2016 tarihinden önce verilir de tebliğ işlemi 05.08.2017 tarihinde veya sonrasında yapılan hükümlerde temyiz süresinin ne olacağı hususunda Kanun'da açıkça bir düzenleme bulunmamaktadır.

Bilindiği üzere, usul kanunlarının zaman bakımından uygulanmasında asıl olan, aksi kanunda açıkça düzenlenmiş bulunmadıkça "hemen ve derhâl uygulanma" ilkesidir. Anılan ilke uyarınca usul işlemleri yapıldıkları sırada yürürlükte olan muhakeme kanunu hükümlerine tabi olacaktır. Usul kanunlarında

yapılan değişiklikler, yasa yürürlüğe girdikten sonra yapılacak işlemler hakkında uygulanacak olup maddi ceza hukuku kurallarının aksine geçmişe yürümezler. O hâlde ceza yargılaması sırasında, kanunlarda değişiklik yapılması veyahut dayanılan bir usul kuralına ilişkin kanun hükmünün Anayasa Mahkemesince iptal edilmesi hâlinde, yeni kanun veya iptal sonucu ortaya çıkan usul prosedürü, devam etmekte olan işlemlere uygulanacak ancak 5320 sayılı Kanun'un 4. maddesinin ikinci fıkrasında ifade edilen bu durum önceki kanunun yürürlükte bulunduğu dönemde o kanuna uygun olarak gerçekleştirilen işlemlerin geçersizliği neticesini doğurmayacağı gibi yenilenmesini de gerektirmeyecektir.

Bununla birlikte, 5271 sayılı CMK'nın 01.06.2005 tarihinde yürürlüğe girmesi üzerine, 1412 sayılı CMUK'nın yürürlükten kaldırılmasına rağmen 5320 sayılı Kanun'un 8. maddesinin birinci fıkrası ile bölge adliye mahkemelerinin Resmî Gazete'de ilan edilecek göreve başlama tarihinden önce aleyhine temyiz yoluna başvurulmuş olan kararlar hakkında, kesinleşinceye kadar 1412 sayılı CMUK'nın 322. maddesinin dördüncü, beşinci ve altıncı fıkraları hariç olmak üzere, 305 ila 326. maddelerinin uygulanacağına ilişkin istisnai bir düzenlemeye yer verilmesi karşısında, bölge adliye mahkemelerinin göreve başlama tarihi olan 20.07.2016 tarihinden önce verilen kararlar bakımından hemen ve derhal uygulama ilkesi geçerli olmayacak, bu kararlar kesinleşinceye kadar Kanun'daki açık ve emredici düzenleme uyarınca 1412 sayılı CMUK'nın temyize ilişkin hükümleri uygulanmaya devam edecektir. Gelinen aşamada ifade etmek gerekir ki, istinaf mahkemelerinin Türk yargı sistemine dâhil olmasıyla kanun yolu yargılamasında yeni bir anlayışı benimseyen kanun koyucu, istinaf başvurusunda Cumhuriyet savcısı dışındaki diğer kişiler bakımından sebep gösterme zorunluluğu öngörmezken, temyiz kanun yolunda, mülga 1412 sayılı CMUK'dan farklı şekilde, resen temyiz tercihinden vazgeçerek temyiz davasını açan ve sınırlayan temyiz dilekçesinde temyiz edenin, hükmün neden dolayı bozulmasını istediğini, temyiz sebeplerini göstermek zorunda olduğunu ve temyiz başvurusunda temyiz nedenleri gösterilmemişse temyiz başvurusu için belirlenen sürenin bitmesinden veya gerekçeli kararın tebliğinden itibaren yedi gün içinde hükmü temyiz olunan bölge adliye mahkemesine bu nedenleri içeren ek bir dilekçe vermesini öngörmüştür. Bu bağlamda, temyiz denetiminin kapsamının belirlenmesi bakımından hangi hukuka aykırılıklara dayanıldığına anlaşılır bir şekilde gösterilmesi gerekmekte olup dilekçenin herhangi bir temyiz sebebi içermemesi durumunda temyiz isteminin reddi sonucu doğacağından madde gerekçesinde de ifade edildiği gibi tarafların temyiz haklarını daha etkin kullanabilmeleri amacıyla temyiz isteminde bulunma süresi yedi günden on beş güne çıkarılmıştır. Başka bir anlatımla, kanun koyucunun, bölge adliye mahkemelerinin faaliyete başlama tarihinden sonra 5271 sayılı CMK'nın temyize ilişkin hükümlerinin uygulanacağı hâllerde, temyizde sebep gösterme zorunluluğunu da dikkate alarak temyiz süresini yedi günden on beş güne çıkardığı anlaşılmaktadır. Diğer taraftan, 7035 sayılı Kanun'un geçici 1. maddesinin birinci fıkrası ile; "Bu Kanunla, 5271 sayılı Kanun'un 291. maddesi ile 6100 sayılı Kanun'un 361. maddesinde temyiz sürelerine ilişkin olarak yapılan değişiklikler, bu Kanun'un yürürlüğe girdiği tarihte ve sonrasında verilen kararlar hakkında uygulanır." hükmü öngörülmüş olup 1412 sayılı CMUK'nın temyiz süresine ilişkin hükümlerine de atıf yapma imkânı bulunan kanun koyucunun bilinçli bir tercih göstererek bu yönde bir düzenlemeye yer vermemesi dikkate alındığında, istinaf öncesi veya sonrası ayrımı yapılmaksızın 05.08.2017 tarihinden sonra verilen tüm kararların on beş günlük temyiz süresine tabi olduğu sonucuna ulaşılması da mümkün görünmemektedir.

Öte yandan, ayrıntılarına Ceza Genel Kurulunun 04.06.1984 tarihli ve 2-196 sayılı kararında yer verildiği üzere, ilgili kişinin yüzüne karşı verilen bir hükme yönelik yasal temyiz süresi, tefhimle birlikte başlamakta olup sonradan yapılan karar tebliği, temyiz süresini yeniden başlatmayacaktır. Ancak, tefhim ile birlikte temyiz süresinin işlemeye başlaması için kanun yolu bildirimimin Kanun'un öngördüğü şekilde ve ilgiliyi yanıltmayacak biçimde yapılması gerekmektedir. Anayasanın 40/2. maddesi ile 5271 sayılı CMK'nın 34/2, 231/2 ve 232/6. maddeleri uyarınca gerek yüze karşı, gerekse yoklukta verilen hüküm ve kararlarda, başvurulacak kanun yolu süresi, başvuru yapılacak merci ile başvuru şeklinin

hiçbir duraksamaya yer vermeyecek biçimde açıkça belirtilmesi zorunludur. Yanılgılı bildirim nedeniyle temyiz hakkının etkin kullanılmasının engellendiği hâllerde temyiz isteminde bulunan bu yanılgısından faydalanması gerektiğinin kabulünde zorunluluk bulunmaktadır.

Bu açıklamalar ışığında uyuşmazlık konusu değerlendirildiğinde;

5271 sayılı CMK'nın 01.06.2005 tarihinde yürürlüğe girmesi üzerine, 1412 sayılı CMUK'nın yürürlükten kaldırılmasına rağmen 5320 sayılı Kanun'un 8. maddesinin birinci fıkrası ile bölge adliye mahkemelerinin Resmî Gazete'de ilân edilecek göreve başlama tarihinden önce aleyhine temyiz yoluna başvurulmuş olan kararlar hakkında, kesinleşinceye kadar 1412 sayılı CMUK'nın 322. maddesinin dördüncü, beşinci ve altıncı fıkraları hariç olmak üzere, 305 ilâ 326. maddelerinin uygulanacağına ilişkin istisnai bir düzenlemeye yer verilmesi, 7035 sayılı Kanun'un geçici 1. maddesinin birinci fıkrası yasalâşırken 1412 sayılı CMUK'nın temyiz süresine ilişkin hükümlerine de atıf yapma imkânı bulunan kanun koyucunun bilinçli bir tercih göstererek bu yönde bir düzenlemeye yer vermemesi karşısında; 5271 sayılı CMK'nın temyize ilişkin hükümlerinin uygulanma imkânının bulunmadığı, temyiz süresinin 1412 sayılı CMUK'nın 310. maddesine göre bir hafta olduğu kabul edilmelidir.

Çoğunluk görüşüne katılmayan iki Ceza Genel Kurulu Üyesi; temyiz süresinin "15 gün" olduğu düşüncesiyle karşı oy kullanmışlardır.

b) İşin tutuklu oluşu nedeniyle adli tatil içerisindeki sürenin işleyip işlemediği ve bu bağlamda katılma talebinde bulunan ... vekilinin temyiz isteminin süresinde olup olmadığı;

5271 sayılı CMK'nın 331. maddesi ;

"(1) Ceza işlerini gören makam ve mahkemeler her yıl ağustosun birinden eylülün beşine kadar tatil olunur.

(2) Soruşturma ile tutuklu işlere ilişkin kovuşturmaların ve ivedi sayılacak diğer hususların tatil süresi içinde ne suretle yerine getirileceği, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca belirlenir.

(3) Tatil süresince bölge adliye mahkemeleri ile Yargıtay, yalnız tutuklu hükümlere ilişkin veya Meşhud Suçların Muhakeme Usulü Kanunu gereğince görülen işlerin incelemelerini yapar.

(4) Adli tatile rastlayan süreler işlemez. Bu süreler tatilin bittiği günden itibaren üç gün uzatılmış sayılır",

Şeklinde iken, 26.08.2011 tarihli ve 28037 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 08.08.2011 tarihli ve 650 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin 27. maddesi ile maddenin birinci fıkrası; "Ceza işlerini gören makam ve mahkemeler her yıl bir eylülde başlamak üzere, yirmi temmuzdan otuzbir ağustosa kadar çalışmaya ara verirler" şeklinde değiştirilmiştir.

Anayasa Mahkemesince 18.07.2012 tarih ve 2012-108 sayı ile CMK'nın 331. maddesinin 650 sayılı KHK ile değişik birinci fıkrasının iptaline karar verilmiş ancak söz konusu iptal hükmü 1 Temmuz 2013 tarihinde yürürlüğe girmiştir. Bununla birlikte 27.06.2013 tarihli ve 6494 sayılı Kanun'un 25. maddesi ile 5271 sayılı CMK'nın 331. maddesinde değişiklik yapılmış ve maddenin birinci fıkrası; "Ceza işlerini gören makam ve mahkemeler her yıl bir eylülde başlamak üzere, yirmi temmuzdan otuz bir ağustosa kadar çalışmaya ara verirler" şeklindeki son hâlini almıştır.

CMK'nın 331. maddesinde yapılan değişiklikler göz önüne alındığında adli tatilin, 01.01.2005 tarihine kadar 20 Temmuz-5 Eylül; 01.01.2005 ile 01.01.2012 tarihleri arasında 1 Ağustos-5 Eylül; 01.01.2012 tarihinden itibaren ise 20 Temmuz-31 Ağustos tarihleri arasında olduğu görülmektedir.

Aynı maddenin 2. fıkrasında, anılan makam ve mahkemelerin bu süre içinde, sadece soruşturmaları, tutuklu işlere ilişkin kovuşturmaları ve ivedi sayılacak diğer hususları yerine getirecekleri belirtilmiş, 3. fıkrasında Yargıtayın, yalnız tutuklu hükümlere ilişkin veya 5320 sayılı Kanun'un 18. maddesi ile 1 Haziran 2005 tarihi itibarıyla yürürlükten kaldırılan Meşhud Suçların Muhakeme Usulü Kanunu gereğince görülen işlerin incelemelerini yapacağı, 4. fıkrasında ise, adli tatile rastlayan sürelerin işlemeyeceği, bu sürelerin tatilin bittiği günden itibaren üç gün uzatılmış sayılacağı hükme bağlanmıştır.

Bu düzenlemelere göre, adli tatil içinde görülebilen işler yönünden 4. fıkra hükmü uygulanmayacak, bu

tür dava ve işlemlerle ilgili süreler adli tatil içinde de işleyecektir. Sürenin uzaması kuralının uygulanabilmesi için, adli tatil içinde görülemeyen dava ve işlemlerle ilgili kararın tebliğinin tatilden önce gerçekleştirilmesi, işlemeye başlayan sürenin adli tatil içinde sona ermesi gerekmektedir. Bu takdirde tatilden önce işleyen kısma bakılmaksızın süre, adli tatilin bittiği günden itibaren üç gün uzayacaktır. Öte yandan 14.02.1934 tarihli ve 47-1 sayılı İçtihadı Birleştirme Kararına göre de adli tatilde görülemeyen davalarla ilgili kararların, adli tatile rastlayan dönemde tebliği geçerli olmakla birlikte, tatilde süre işlemeyeceği için bu durumda mehil adli tatilin bitiminden itibaren başlayacaktır.

Bu açıklamalar ışığında uyuşmazlık konusu değerlendirildiğinde;

Sanık ...'ın kasten nitelikli öldürme suçundan müebbet hapis cezası ile cezalandırılmasına ilişkin Burhaniye (Kapatılan) 2. Ağır Ceza Mahkemesince verilen 24.09.2014 tarihli ve 21-166 sayılı resen temyiz tabii hüküm, sanık müdafisi ve katılanlar vekili tarafından da temyiz edilmiş olup dosyayı inceleyen Özel Dairece verilen tevdi kararı üzerine, ... Balıkesir İl Müdürlüğü vekili Av. ... adına tebliğe çıkartılan gerekçeli kararın, 28.07.2017 tarihinde Balıkesir İl Müdürlüğünde daimi işçi/memur olan Hüseyin Somay imzasına tebliğ edildiği,

Tebliğ mazbatasında kanun yolu bildirimine ilişkin olarak "Ekli Mahkememiz kararına karşı tebliğden itibaren 7 gün içerisinde dilekçe ile başvurmak veya tutanak geçirilmek kaydıyla zabıt katibine beyanda bulunmak suretiyle veya en yakın ağır ceza mahkemesine dilekçe ile başvurarak Yargıtay nezdinde temyiz yolunun açık olduğu; hükmü temyiz etmediğiniz takdirde hükmün kesinleşeceği ihtar olunur" şerhinin yazılı olduğu,

... Balıkesir İl Müdürlüğü vekili Av. ... tarafından düzenlenen tarihsiz temyiz dilekçesinin Balıkesir Adliyesi Ceza Ön Büroya ibraz edildiği, temyiz dilekçesi üzerine zâbit katibi tarafından 07.08.2017 tarihli havale yapıldığı,

Anlaşılmış olduğundan;

Temyiz süresinin 1412 sayılı CMUK'nın 310. maddesine göre bir hafta olduğu, sanığın tutuklu olduğu göz önüne alındığında 5271 sayılı CMK'nın 331/3. maddesi uyarınca adli tatil süresi içerisinde bir haftalık temyiz süresinin işlemeye devam ettiği, bu itibarla 28.07.2017 tarihinde usulüne uygun bir şekilde yapılan tebligat üzerine temyiz süresinin 04.08.2017 tarihinde sona erdiği anlaşıldığından, ... vekilince yapılan 07.08.2017 tarihli temyiz isteminin yasal süresinden sonra olduğu kabul edilmelidir. Bu itibarla, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı itirazının kabulüne, Özel Dairece verilen bozma kararının kaldırılmasına, katılma talebinde bulunan ... vekilinin yasal süresinden sonra yaptığı temyiz isteminin reddine, dosyanın sanık müdafisi ile katılanlar vekilinin temyiz istemleri uyarınca ve ceza miktarı bakımından resen temyiz incelemesi yapılmak üzere Özel Daireye gönderilmesine karar verilmelidir.

SONUÇ :

Açıklanan nedenlerle;

1- Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı itirazının **KABULÜNE**,

2- Yargıtay 1. Ceza Dairesinin 05.12.2017 tarihli ve 1816-4697 sayılı bozma kararının **KALDIRILMASINA**,

3- Katılma talebinde bulunan ... vekilinin, yasal süreden sonra gerçekleşen temyiz talebinin 1412 sayılı CMUK'nın 5320 sayılı Kanun'un 8/1. maddesi uyarınca karar tarihi itibarıyla uygulanması gereken 310 ve 317. maddeleri uyarınca **REDDİNE**,

4- Dosyanın, sanık müdafisi ile katılanlar vekilinin temyiz istemleri uyarınca ve ceza miktarı bakımından resen temyiz incelemesi yapılması için Yargıtay 1. Ceza Dairesine gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına **TEVDİ EDİLMESİNE**, 28.05.2020 tarihinde yapılan müzakerede birinci uyuşmazlık bakımından oy çokluğuyla, ikinci uyuşmazlık bakımından oy birliğiyle karar verildi.